

Най-ранните селища в Ямболско се отнасят към средата на новокаменната епоха (неолит) – 5500 г. пр. н. е.. През неолитът по нашите земи се появяват първите земеделци и животновъди. Този период се характеризира с изготвянето и употребата на огладените каменни оръдия на труда и тънкостенните керамични съдове. С новокаменната епоха се свързват археологическите обектите до гр. Елхово и селата Веселиново, Драма и Хаджидимитрово.

Халколитът (каменно-медната епоха) в нашите земи се датира в периода 4900 – 3700 г. пр. н. е.. През този период се появяват медните оръдия на труда, керамиката, украсена с графит, костените антропоморфни идоли и златните накити. В Ямболско изцяло е проучена селищната могила до с. Драма (ранен и късен халколит), а частично – при селата Извор и Кабиле, при гр. Стралджа, Рашева и Марчева могили – западно от гр. Ямбол. В региона има повече от 30 селищни могили отнасящи се към новокаменната и каменно-медната епоха.

Бронзовата епоха в нашите земи се датира приблизително от 2700 до 900 г. пр. н. е.. Характерна за нея е разпространението и употребата на бронзови сечива и оръжия. Материали от този период са намерени в Рашева и Марчева могили, и археологическия обект до с. Веселиново. В последните години се проучеха редица погребални могили до селата Бояново, Дражево, Зимница, Иречеково, Могила и Попово. През късната бронзова епоха тракийските племена от долината на река Тунджа поддържат политически и търговски връзки с град Троя.

С религиозните вярвания на траките се свързват светилищата на Хероса (Тракийския конник) при с. Дряново и с. Драма. И култовия център на Зайчи връх, издигащ се над античния Кабиле.

<http://yambolmuseum.eu>